> Ja jestem PANEM, waszym Bogiem; postępujcie według moich ustaw, a strzeżcie moich praw i wypełniajcie je; Święćcie też moje szabaty, będą one znakiem między mną a wami, abyście wiedzieli, że ja jestem PANEM, waszym Bogiem.
>
> *— Ezechiela 20:19-20*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: sabat, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Ezechiela 20:19-20 mówi, że Bóg pragnie, abyśmy postępowali według Jego ustaw, przestrzegali Jego praw i wprowadzali je w czyn. Wersety te podkreślają również znaczenie święcenia szabatu i wskazują, że dzień ten ma być znakiem więzi łączącej nas z Panem.

Co oznacza postępowanie według Jego przykazań?

Gdy Bóg mówi o postępowaniu według Jego ustaw, ma na myśli konieczność przestrzegania Jego przykazań i praw, które opierają się na miłości i sprawiedliwości. Należy pamiętać, że choć owe ustawy mogą często wydawać się trudne do zachowania, musimy skupić się na tym, iż Bóg dał nam środki, by je wypełniać. W tym kontekście trzeba pamiętać, że przyjęcie *Jezusa* do naszego życia nie oznacza uwolnienia od wszelkiego grzechu; oznacza natomiast, że dzięki otrzymanemu *Duchowi Świętemu* zyskujemy zdolność do sprawiedliwego życia i miłowania bliźnich.

Co oznacza przestrzeganie Jego przykazań?

Kiedy Bóg nakazuje nam przestrzegać swoich ustaw, oczekuje od nas stałego posłuszeństwa wobec Jego przykazań. Musimy miłować Jego Słowo, rozważać je i wprowadzać w życie codzienne. Do przestrzegania Bożych przykazań nie wystarczy sama wiedza teoretyczna; musimy wcielać je w życie, abyśmy mogli zostać przemienieni na Jego obraz i podobieństwo.

Znaczenie szabatu

Szabat został ustanowiony przez Boga jako dzień odpoczynku i oddawania Mu czci. Jest to siódmy dzień tygodnia (w języku hebrajskim zwany "Szabat"), przeznaczony od początku stworzenia na to, by ludzkość mogła odpocząć i poświęcić się wielbieniu Pana oraz rozmyślaniu o Nim. Przestrzegając tego dnia, uznajemy Boga za Stwórcę i Pana czasu oraz pamiętamy o wiecznym charakterze Jego zamysłu. Co więcej, szabat stanowi znak więzi między Bogiem a Jego ludem, będąc przypomnieniem o Jego przymierzu miłości i wierności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez sześć dni będziecie wykonywać pracę, ale siódmy dzień będzie szabatem odpoczynku, świętym zgromadzeniem, nie będziecie wykonywać wtedy żadnej pracy. Jest to szabat PANA we wszystkich waszych domach.
>
> *— Kapłańska 23:3*

Książka: Stary Testament / Kapłańska
Tematy: sabat

Interpretacja:

Z treści Księgi *Kapłańskiej 23:3* dowiadujemy się, że Bóg nakazuje nam odpoczynek. Dzień siódmy to szabat – dzień poświęcony Jemu. We współczesnym społeczeństwie większość ludzi pracuje od poniedziałku do piątku, a odpoczywa w sobotę i niedzielę. Mimo to biblijna zasada odpoczynku pozostaje aktualna.

Dlaczego odpoczynek jest ważny?

Bóg stworzył nas z potrzebami fizycznymi, emocjonalnymi i duchowymi, a odpoczynek jest jedną z nich. Brak właściwego odpoczynku może negatywnie wpłynąć na nasze zdrowie fizyczne, psychiczne i emocjonalne. Stres może prowadzić do poważnych chorób, wypalenia i depresji. Może również wpływać na naszą relację z Bogiem, gdyż czas, który Mu poświęcamy, może zostać ograniczony.

Jak możemy czcić dzień odpoczynku?

Odpoczynek to coś więcej niż tylko brak pracy. To czas poświęcony Bogu, dlatego powinniśmy szukać sposobów, by w tym dniu oddać Mu cześć. Możemy uczestniczyć w nabożeństwie, modlić się, czytać *Słowo Boże*, spędzać czas z przyjaciółmi i rodziną oraz oddawać się zajęciom, które przynoszą nam spokój. Ważne jest, aby przeznaczyć ten czas dla Boga, dzięki czemu będziemy mogli powrócić do codziennych obowiązków z nowym, odmienionym spojrzeniem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziecie zachowywać moje szabaty i czcić moją świątynię. Ja jestem PAN.
>
> *— Kapłańska 26:2*

Książka: Stary Testament / Kapłańska

Tematy: sabat

Interpretacja:
Księga Kapłańska jest jedną z pięciu ksiąg Prawa Mojżeszowego, znanych również jako Pięcioksiąg. Zawiera ona przepisy i nakazy przekazane przez Boga *Mojżeszowi*, mające prowadzić lud Izraela. W *Kapłańska 26:2* Bóg mówi o znaczeniu przestrzegania Jego szabatów i okazywania czci Jego świątyni.

Znaczenie wyrażenia „moje szabaty”

W Starym Testamencie szabaty były dla Izraelitów dniami świętymi, ustanowionymi przez Boga jako cotygodniowe przypomnienie o stworzeniu świata. W tym wersecie Bóg podkreśla wagę zachowywania świętości szabatu; dotyczy to nie tylko samych szabatów, ale także każdego dnia ustanowionego przez Boga jako święty.

Znaczenie czci dla Bożej świątyni

Boża świątynia była miejscem, w którym Izraelici oddawali cześć Bogu. Było to święte miejsce o ogromnym dla nich znaczeniu. W tym wersecie Bóg oświadcza, że Jego świątynia musi być otaczana czcią – czyli traktowana z szacunkiem i poważaniem jako miejsce przebywania Boga. Choć fizyczna świątynia już nie istnieje, werset ten przypomina nam, że wciąż musimy traktować miejsca kultu z szacunkiem i troską.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech więc nikt was nie osądza z powodu jedzenia lub picia, co do święta, nowiu księżyca lub szabatów. Są to cienie rzeczy przyszłych, ciało zaś jest Chrystusa.
>
> *— Kolosan 2:16-17*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: sabat, jedzenie, Jezus, sadzic

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 2:16-17* mówi o wolności, jaką chrześcijanie cieszą się w kwestii jedzenia, picia i świąt. List do Kolosan, napisany przez świętego *Pawła*, miał na celu ujednolicenie przekonań chrześcijańskich i rozwianie błędnych wyobrażeń wśród nowo nawróconych wiernych. W tamtym czasie pewne osoby pochodzenia żydowskiego wywierały wpływ na zbór w Kolosach, narzucając nawróconym poganom żydowskie tradycje i zwyczaje. Nauki te prowadziły do zamętu i legalizmu wewnątrz wspólnoty wierzących.

Wolność w Chrystusie

W tych wersetach apostoł Paweł zachęca chrześcijan, by nie przejmowali się krytyką ze strony osób uważających się za *„nadmiernie duchowe”*. Przypomina im, że *Chrystus* obdarzył ich wolnością w podejmowaniu decyzji dotyczących tradycji i norm kulturowych. Wiara nie polega na odprawianiu rytuałów i ceremonii, lecz na osobistej relacji z Bogiem.

Fakt, że niektórzy chrześcijanie uznają pewne dni za święte i powstrzymują się od spożywania określonych pokarmów, nie oznacza, iż wszyscy wierzący muszą postępować tak samo. Każdy człowiek ma własne sumienie, kierowane przez *Ducha Świętego*, i musi podejmować mądre oraz odpowiedzialne decyzje dotyczące jedzenia i obchodzenia świąt.

Cień tego, co ma nadejść

Biblia jest źródłem mądrości i nauki dla milionów ludzi na całym świecie. Każdy werset ma znaczenie i może wpłynąć na nasze codzienne życie, jeśli zostanie właściwie zastosowany. Zanim przejdziemy do dalszej analizy tych wersetów, warto zrozumieć znaczenie słowa *„cień”*. W tym kontekście cień odnosi się do czegoś, co jest rzucane jako obraz, ale nie stanowi samej rzeczywistości. Cień jest jedynie bladym odbiciem tego, co ma dopiero nadejść.

Co oznacza „ciało Chrystusa”?

Końcowa część tego fragmentu odnosi się do *ciała Chrystusa*, czyli Kościoła. Innymi słowy – choć nauki i praktyki religijne mogą być istotne, prawdziwa istota wiary chrześcijańskiej tkwi we wspólnocie wierzących i ich relacji z *Jezusem Chrystusem*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy Jezus szedł w szabat przez zboża, jego uczniowie zaczęli po drodze zrywać kłosy. Wtedy faryzeusze mówili do niego: Spójrz, czemu oni robią w szabat to, czego nie wolno robić? A on im odpowiedział: Nigdy nie czytaliście, co zrobił Dawid, gdy znalazł się w potrzebie i był głodny, on i ci, którzy z nim byli? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatara, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, których nie wolno było jeść nikomu oprócz kapłanów, i dał również tym, którzy z nim byli? Powiedział im także: Szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Dlatego Syn Człowieczy jest też Panem szabatu.
>
> *— Marka 2:23-28*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: sabat, chleb

Interpretacja:

Fragment Ewangelii według św. *Marka (2:23–28)* opisuje spotkanie *Jezusa* z faryzeuszami, podczas którego zakwestionowali oni postępowanie uczniów Jezusa, zrywających kłosy zboża w szabat. Jezus i Jego uczniowie byli głodni i potrzebowali pożywienia. Faryzeusze

uważali, że jakakolwiek praca wykonywana w szabat stanowi naruszenie prawa Bożego.

Znaczenie szabatu w Prawie Mojżeszowym

Szabat – zwany również "Szabbat" – to siódmy dzień tygodnia w tradycji żydowskiej, uznawany za dzień odpoczynku i oddawania czci Bogu. Zgodnie z czwartym przykazaniem *(Wyjścia 20:8–11)* należy święcić dzień szabatu oraz powstrzymywać się od pracy i zajęć o charakterze świeckim. Prawo żydowskie zabrania wszelkich form pracy – zarówno fizycznej, jak i umysłowej – w dniu szabatu.

Odpowiedź Jezusa skierowana do faryzeuszów

Jezus gani faryzeuszów za ich nadmierną surowość w podejściu do prawa i przypomina im, że Dawid wraz ze swoimi ludźmi również spożył chleby pokładne, przeznaczone wyłącznie dla kapłanów *(I Samuela 21:1–6)*. Co więcej, Jezus wskazuje, że szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu; innymi słowy, szabat ma być dniem odpoczynku i radości.

Pan szabatu

Jako Syn Człowieczy i zapowiadany Mesjasz, Jezus posiada władzę nad całym stworzeniem. Jest On Panem szabatu, co oznacza, że ma prawo do właściwej interpretacji i stosowania prawa dotyczącego tego dnia. W czasach Jezusa faryzeusze ustanowili szereg dodatkowych przepisów ściśle regulujących przestrzeganie szabatu, przez co zachowywanie prawa stało się raczej ciężarem niż błogosławieństwem.

Jezus przypomniał faryzeuszom i swoim uczniom, że prawo dotyczące szabatu nie miało być ciężarem ani udręką, lecz błogosławieństwem. Celem szabatu jest odpoczynek, oddawanie czci Bogu oraz odnawianie naszych relacji z Nim i z innymi ludźmi.

Wolność w Chrystusie

Jezus nie umniejszał znaczenia szabatu ani prawa go dotyczącego. Uwolnił ludzi od legalistycznego i uciążliwego sposobu przestrzegania szabatu, przypominając, że jego celem jest odpoczynek, oddawanie czci Bogu oraz odnawianie naszych relacji z Nim i z

innymi. Wolność w Chrystusie oznacza, że Prawo nie jest środkiem do zbawienia ani sposobem na zjednanie sobie Boga, lecz raczej drogą do okazywania Mu miłości i posłuszeństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przestrzegaj dnia szabatu, abyś go święcił, tak jak ci nakazał PAN, twój Bóg. Przez sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką swoją pracę; Lecz siódmy dzień jest szabatem PANA, twego Boga. Nie będziesz wykonywał żadnej pracy w tym dniu ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służąca, ani twój wół, ani twój osioł, ani żadne twoje bydło, ani twój gość, który jest w twych bramach; aby odpoczął twój sługa i twoja służąca – jak i ty.
>
> *— Powtórzonego 5:12-14*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: sabat, odpoczynek

Interpretacja:
Powtórzonego 5:12-14 ukazuje znaczenie siódmego dnia jako szabatu dla ludu Bożego. Wersety te mówią, że siódmy dzień jest szabatem dla Pana, naszego Boga – dniem, w którym nie wolno wykonywać żadnej pracy ani panu domu, ani jego sługom, ani zwierzętom, ani nikomu innemu z domowników.

Znaczenie odpoczynku

Odpoczynek jest dla nas wszystkich niezbędny, zarówno pod względem fizycznym, jak i psychicznym. Często jesteśmy tak pochłonięci obowiązkami dnia codziennego, że zapominamy wygospodarować czas na wytchnienie. Siódmy dzień daje nam okazję do odpoczynku, spędzenia czasu z rodziną i przyjaciółmi oraz skupienia się na tym, co w życiu naprawdę ważne – na przykład na naszym dobrostanie duchowym.

Dlaczego Bóg ustanowił siódmy dzień szabatem?

Bóg ustanowił siódmy dzień dniem odpoczynku, ponieważ wiedział, że go potrzebujemy. Bóg nie chce, abyśmy byli wyczerpani czy zestresowani; pragnie, byśmy cieszyli się Jego stworzeniem i poświęcali czas na dbanie o zdrowie oraz dobre samopoczucie. To również sposobność, by skupić się na naszej relacji z Bogiem. Poświęcając czas na odpoczynek, możemy jednoczyć się z Nim poprzez modlitwę i medytację oraz rozważać Jego nauki.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I pamiętaj, że byłeś niewolnikiem w ziemi Egiptu i że PAN, twój Bóg, wyprowadził cię stamtąd potężną ręką i wyciągniętym ramieniem. Dlatego PAN, twój Bóg, nakazał ci obchodzić dzień szabatu.
>
> *— Powtórzonego 5:15*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: sabat, niewola

Interpretacja:
W *Powtórzonego 5:15* Bóg przypomina Izraelitom, jak ważne jest pamiętanie o przeszłości – o czasach, gdy byli niewolnikami w Egipcie. Pamięć o przeszłości nie tylko pomagała im zachować pokorę, ale także przypominała o Bożej dobroci okazanej w wyzwoleniu ich z

niewoli.

Łatwo zapomnieć o przeszłości, gdy trudności zostaną już pokonane. Często tak bardzo skupiamy się na przyszłych celach, że zapominamy o historii, która ukształtowała naszą tożsamość. Biblia przypomina nam jednak, że pamięć o własnych korzeniach jest kluczowa dla docenienia tego, co posiadamy.

Znaczenie szabatu

Bóg nakazał Izraelitom świętowanie szabatu jako dnia odpoczynku, upamiętniającego fakt, że stworzył świat w sześć dni, a siódmego dnia odpoczął. Dzień ten miał być święty i poświęcony Panu. Jak jednak możemy odnieść to przykazanie do naszego dzisiejszego życia? Szabat nie jest jedynie dniem odpoczynku fizycznego; to także czas odpoczynku duchowego. To dzień, który poświęcamy na wielbienie Boga i wspominanie tego, czego dla nas dokonał.

Rozważanie o potężnej i wyciągniętej ręce Boga

Bóg nie tylko wyzwolił Izraelitów z niewoli egipskiej, ale także prowadził ich i chronił podczas wędrówki przez pustynię. Potężna i wyciągnięta ręka Boga symbolizuje Jego moc oraz miłość do swego ludu. Również w naszym życiu dostrzegamy działanie tej potężnej i wyciągniętej ręki Boga we wszystkich naszych sprawach. On zawsze jest z nami, prowadząc nas i chroniąc na życiowej drodze. Czy jednak jesteśmy wystarczająco uważni, by to dostrzec?

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg błogosławił siódmy dzień, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego swego dzieła, które Bóg stworzył i uczynił.

> — *Rodzaju 2:3*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: sabat, błogosławieństwo, stworzenie

Interpretacja:
Rodzaju 2:3 wyznacza przełomowy moment w dziele stworzenia świata. Po sześciu dniach trudu Bóg postanowił odpocząć siódmego dnia od wszelkiej pracy, której dokonał podczas stwarzania. Dzień ten był wyjątkowy i odrębny od pozostałych, ponieważ został przez Boga pobłogosławiony i osobiście przez Niego uświęcony. Idea poświęcenia dnia na odpoczynek i refleksję ma ogromną wartość i znaczenie w życiu duchowym wierzących. Praktykę tę można postrzegać jako sposób na nawiązanie więzi ze sferą duchową i odnowienie naszej relacji z Bogiem.

Znaczenie odpoczynku w naszym życiu

Odpoczynek jest niezbędny dla naszego osobistego dobrostanu, zarówno fizycznego, jak i emocjonalnego. Bóg dał przykład odpoczynku po ciężkiej pracy i zachęca nas, byśmy za tym przykładem szli oraz dbali o siebie. Kluczowe jest, aby nauczyć się wygospodarować chwilę – lub cały dzień – na oderwanie się od życiowego zgiełku i cieszenie się błogosławieństwami, którymi obdarzył nas Bóg. Dzień odpoczynku stwarza okazję do duchowego pokrzepienia i umocnienia więzi z Bogiem. To cenny czas na medytację i refleksję nad własnym życiem oraz nad tym, jak możemy pogłębić naszą duchową więź ze Stwórcą.

Znaczenie uświęcenia

W *Rodzaju 2:3* Bóg uświęca siódmy dzień. Czyniąc to, nadaje mu wartość i święte znaczenie, które wykracza poza jego funkcję zwykłego dnia odpoczynku. Uświęcenie wiąże się z całkowitym poświęceniem tego czasu na oddawanie czci Bogu. Uświęcając dzień odpoczynku, Bóg zaprasza nas do zbliżenia się do Niego, odnowienia wiary i potwierdzenia naszego oddania Jego słowu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*